

Sygn. akt V CSK 420/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa "A." S. A. w C.

przeciwko M. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2018 r.,

na skutek wniosku pozwanego o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt V CSK (...),

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej strony powodowej „A. S. A. z siedzibą w C.

Pozwany M. B. złożył wniosek o uzupełnienie tego postanowienia przez orzeczenie o kosztach postępowania i przyznanie ich na rzecz pozwanego w związku ze złożonym w tym przedmiocie wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie nie ma uzasadnionych podstaw.

Wbrew twierdzeniom pozwanego we wniesionej przez niego odpowiedzi na skargę kasacyjną z 10 sierpnia 2017 r. brak było aktualnego wniosku o przyznanie kosztów postępowania.

Petitum odpowiedzi na skargę zostało sformułowane tak, że pozwany wnosił o:

1. Wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi ro rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., z uwagi na to, że w niniejszej sprawie nie występują okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania,

ewentualnie w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wnosił o:

1. oddalenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., jako niemającej uzasadnionych podstaw;
2. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.”

Z powyższego niedwuznacznie wynika, że wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania został sformułowany jako ewentualny na wypadek przyjęcia skarg kasacyjnej do rozpoznania. Żądanie to nie było jednak przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy wobec uwzględnienia żądania głównego i odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wynika z tego, że żądanie zasądzenie kosztów postępowania nie mogło się w okolicznościach sprawy zaktualizować.

Z tego względu wniosek o uzupełnienie podlegał oddaleniu (art. 351 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

r.g.